

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr.

Prin contestația nr. 820/14.10.2021, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 54001/14.10.2021, formulată de SRL, cu sediul ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. ..., având CUI ..., reprezentată legal prin administrator ..., împotriva documentației de atribuire elaborată de SA, cu sediul în ..., în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului având ca obiect **„Servicii de pază și protecție a bunurilor, valorilor și persoanelor din cadrul obiectivelor ”**, s-a solicitat suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației, iar pe fondul cauzei anularea documentației de atribuire și obligarea entității contractante la reluarea procedurii cu întocmirea unor documente al căror conținut să respecte prevederile legale. În subsidiar, s-a solicitat obligarea autorității contractante la adoptarea unor măsuri de remediere privind documentația de atribuire, respectiv fișa de date cap. II.3- Actualizarea prețului contractului și Formularul de contract art. 5.2., art. 10.2. și art. 11.2.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația înregistrată la CNSC sub numărul de mai sus, SRL critică documentația de atribuire elaborată de SA, în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire susmenționată, solicitând cele arătate în partea introductivă.

În motivarea contestației, SRL prezintă argumente în susținerea cererii de suspendare a procedurii de atribuire până la soluționarea contestației, iar, pe fond, arată următoarele:

Într-o primă critică, contestatorul susține că prevederea contractului sectorial, de la cap. 5, pct. 5.2, conform căreia „Prețul contractului nu se va actualiza”, ca și cea din fișa de date, potrivit căreia ajustarea prețului contractului nu se va realiza, însușirea clauzelor contractuale fiind o condiție de acceptare a ofertelor, coroborate cu faptul că începând cu data de 01.01.2022, salariul minim

pe economie se va majora conform H.G nr. 1071/04.10.2021, conduc la o valoare a achiziției insuficientă pentru derularea contractului după data de 31.12.2021.

Apreciază contestatorul că în lipsa unei clauze de revizuire a prețului entitatea contractantă organizează o procedură care, pe de o parte, încalcă legislația în vigoare, respectiv prevederile art. 236 din Legea nr. 99/2016, iar, pe de altă parte, determină încălcarea dispozițiilor legale referitoare la salariul minim pe economie începând cu momentul în care va interveni modificarea acestuia.

În susținerea celor afirmate, contestatorul prezintă calculația de preț așa cum a structurat-o autoritatea contractantă pentru a demonstra insuficiența valorii estimate după majorarea salariului minim pe economie, fără ca prețul contractului să se actualizeze.

Față de cele prezentate, contestatorul susține că, în mod evident, neactualizarea prețului contractului, ca urmare a modificărilor legislative privind elementele componente (salariul minim pe economie, taxe etc) apărute pe parcursul derulării acestuia, conduce la imposibilitatea ofertantului declarat câștigător de a finaliza contractul în condițiile asumate.

Contestatorul subliniază că prețul contractului după finalizarea procedurii, în condițiile neactualizării ca urmare a majorării salariului minim pe economie, este suficientă doar pentru acoperirea costurilor cu salariile fără a cuprinde valoarea cheltuielilor pe care prestatorul le are și valoarea profitului.

Într-o altă critică, contestatorul susține că termenul de plată de 60 de zile pentru prestarea serviciilor prevăzut la art. 10.2. din contractul propus depășește termenul admis de Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, care prevede că termenul de plată între profesioniști și autoritățile contractante trebuie să fie de 30 zile calendaristice de la data primirii facturii.

Deși dispozițiile art. 7 din Legea nr. 72/2013 prevăd că termenul de plată poate fi stabilit la maximum 60 zile, susține contestatorul, acesta trebuie obiectiv justificat, în situația de față nefiind prevăzute motivele pentru care a fost stabilit un termen de plată la 60 zile.

Invocând prevederea de la art. 11.2. din modelul de contract, conform căreia prestatorul are dreptul de a pretinde penalități dacă entitatea contractantă nu își onorează facturile în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei convenită la art. 10.2, contestatorul susține că termenul real de plată al facturilor va fi de 90 de zile.

Contestatorul apreciază că entitatea contractantă ar trebui să fie de bună-credință și să introducă termene rezonabile pentru ambele părți mai ales că, natura serviciilor prestate obligă prestatorul în calitatea sa de angajator să achite lunar salariile personalului ce execută serviciile de pază și toate taxele și impozitele acestora.

Față de motivele invocate, contestatorul apreciază că sunt încălcate principiile prevăzute la art. 2 din Legea nr.99/2016, legislația muncii, legislația fiscală și legislația specifică domeniului de activitate, prin menținerea elementelor criticate fiind creată o situație abuzivă evidentă.

În drept, se invocă prevederile Legea nr.101/2016, Legii nr.99/2016, H.G. nr.394/2016, Legea nr.53/2003, O.U.G. nr. 158/2005, Legea nr.448/2006, H.G. nr. 301/2012, Legea nr. 333/2003, Legea nr.72/2013 și toate dispozițiile legale invocate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere nr. DEER/229243/19.10.2021, înregistrat la CNSC sub nr.54995/20.10.2021, SA a solicitat respingerea, ca nefondată, a contestației.

În prealabil, entitatea contractantă prezintă argumente în susținerea respingerii cererii de suspendare a procedurii de atribuire.

Pe fondul cauzei, entitatea contractantă susține că argumentele contestatorului nu sunt de natură a determina nelegalitatea documentației de atribuire, pentru următoarele considerente:

- În caietul de sarcini s-a prevăzut modul în care trebuie prezentată oferta financiară de către fiecare ofertant și elementele care concură la tariful orar ofertat, tocmai pentru a se putea proceda la verificarea modului de prezentare a ofertelor;

- La data la care a fost elaborată strategia de contractare și caietul de sarcini nu se cunoștea care va fi nivelul salariului minim pe economie, la fel cum nu pot fi cunoscute nici alte modificări legislative care vor avea impact asupra elementelor care concură/au stat la baza propunerii tarifului orar pentru prestarea serviciilor de pază;

- Contestatorul are posibilitatea să își elaboreze oferta și să propună un tarif orar pentru serviciile prestate, ofertă pe care să o mențină pe toată durata de executare a contractului;

- Potrivit prevederilor art. 158 alin. 4 din H.G. nr.394/2016 "În condițiile art. 240 alin. (2) din Lege, ajustarea prețului, fără a fi îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), este aplicabilă direct în cazul în care au loc modificări legislative sau au fost emise de către autoritățile locale acte administrative care au ca obiect instituirea, modificarea sau renunțarea la anumite taxe/impozite locale, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului." Potrivit prevederilor art. 158 alin. 5 "În orice situație, prețul contractului poate fi ajustat doar în măsura strict necesară pentru acoperirea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului."

- În ceea ce privește termenul de plată, stabilit la art. 10.2 din contract, acesta este de 60 zile de la emiterea facturii, termen ce se încadrează în prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, un astfel de termen de plată

fiind necesar, deoarece se impun a fi verificate elementele ce stau la baza emiterii facturii lunare de către prestator, aspect ce nu permite stabilirea unui termen de plată de 30 de zile.

- Totodată, termenul de 30 de zile prevăzut la clauza 11.2 din contract nu modifică termenul de plată pentru serviciile lunare prestate, în sensul prelungirii acestuia cu încă 30 de zile, prin această clauză fiind reglementată doar situația ca factura de penalități să fie emisă după 30 de zile de la scadență, ceea ce nu contravine prevederilor Legii nr. 72/2013, deoarece face referire la factura de penalități și nu factura pentru serviciile prestate.

- Contestatorul nu a prezentat elemente care să justifice încadrarea clauzei 11.2 din contract ca fiind abuzivă, în sensul prevederilor art. 12 din același act normativ.

În drept, se invocă prevederile Legii nr.101/2016, Legii nr. 99/2016 și H.G. nr. 394/2016.

Ca mijloace de probă, au fost depuse, în copie, documente aflate la dosarul achiziției publice.

Față de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

SA, în calitate de entitate contractantă, a inițiat procedura de atribuire, prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect **„Servicii de pază și protecție a bunurilor, valorilor și persoanelor din cadrul obiectivelor ”**, prin publicarea, în SEAP, a anunțului de participare nr.C... din 07.10.2021.

Valoarea estimată a contractului este de 344.268,00 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Împotriva documentației de atribuire, SRL a depus contestația de față, constituind cauțiunea în quantumul stabilit de lege.

Termenul limită pentru primirea ofertelor a fost stabilit pentru data de 08.11.2021, ora 15,00, conform cap. IV.2.2) din anunțul de participare.

Cererea de suspendare a procedurii de atribuire până la soluționarea contestației, a fost soluționată prin Încheierea nr. 2720/C2/2695/21.10.2021, în sensul respingerii ei.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată:

SRL critică, la pct. A al contestației, prevederile cap. 5 pct. 5.2 din modelul de contract sectorial și pe cele de la cap. II.3 din fișa de date, prin care s-a precizat că nu se acceptă ajustarea prețului contractului, susținând că sunt nelegale, coroborat cu faptul majorării salariului minim pe economie începând cu data de 01.01.2022, prevăzută de H.G. nr. 1071/04.10.2021.

Prevederile documentației de atribuire la care face contestatorul referire, prezintă conținutul:

- cele de la cap. 5 pct. 5.2 din modelul de contract sectorial:
5. Prețul contractului
(...)

5.2. Prețul contractului nu se actualizează;
- cele de la cap. II.3 din fișa de date:

Ajustarea prețului contractului

Nu.

Nemulțumirea contestatorului, care transpare din motivarea criticii, este legată de împrejurarea că derularea prezentului contract se va întinde inclusiv pe parcursul anului 2022, devenind, astfel, incident H.G. nr. 1071/04.10.2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, act normativ care stabilește un salariu minim pe economie mai mare decât cel avut în vedere de entitatea contractantă la stabilirea valorii estimate.

Apreciază contestatorul că în contextul în care nu se permite ajustarea prețului contractului, pe de o parte, entitatea contractantă încalcă prevederile art. 236 din Legea nr. 99/2016, iar, pe de altă parte, va determina încălcarea dispozițiilor legale referitoare la salariul minim pe economie începând cu momentul în care va interveni modificarea acestuia.

Entitatea contractantă susține că la data la care au fost elaborate strategia de contractare și caietul de sarcini nu cunoștea care va fi nivelul salariului minim pe economie și invocă, totodată, dispozițiile art. 158 alin. 4 și 5 din H.G. nr. 394/2016.

Reține Consiliul că, în conformitate cu prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din H.G. nr. 1071/2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată:

(1) **Începând cu data de 1 ianuarie 2022, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 2.550 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 167,333 ore pe lună, reprezentând 15,239 lei/oră.**

(2) La data prevăzută la [art. 1](#), Hotărârea Guvernului nr. 4/2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 13 ianuarie 2021, se abrogă.

De asemenea, reține că actul normativ menționat a fost publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 950 din data de **05.10.2021**, dată anterioară publicării anunțului de participare aferent procedurii de față, având nr. CN1035665/**07.10.2021**.

Dispozițiile legale apreciate de contestator a fi încălcate în speță, prezintă conținutul:

- art. 236 din Legea nr. 99/2016:

(1) Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, atunci când modificările, indiferent de valoarea acestora, au fost prevăzute în documentele achiziției inițiale sub forma unor clauze de revizuire clare, precise și fără echivoc, care pot include clauze de revizuire a prețului.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), clauzele de revizuire precizează limitele și natura eventualelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea și nu pot stabili modificări sau opțiuni care ar afecta caracterul general al contractului sectorial sau al acordului-cadru.;

iar cele invocate de autoritatea contractantă în apărare, prezintă conținutul:

- art. 158 din H.G. nr. 394/2016:

(1) În condițiile art. 236 din Lege, pe parcursul îndeplinirii contractului, prețul poate fi ajustat prin actualizare în cazul în care pe piață au apărut anumite condiții, în urma cărora s-a constatat creșterea/diminuarea indicilor de preț pentru elemente constitutive ale ofertei, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului.

(2) Pentru a se respecta principiul transparenței, posibilitatea de ajustare a prețului trebuie să fie precizată atât în documentația de atribuire, cât și în contractul care urmează să fie încheiat, prin clauze speciale în acest sens.

(3) Entitatea contractantă precizează atât în documentația de atribuire, cât și în contractul de achiziție sectorială/acordul- cadru modul concret de ajustare a prețului, indicii care vor fi utilizați, precum și sursa informațiilor cu privire la evoluția acestora, cum ar fi buletine statistice sau cotații ale burselor de mărfuri.

(4) În condițiile art. 240 alin. (2) din Lege, **ajustarea prețului, fără a fi îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), este aplicabilă direct în cazul în care au loc modificări legislative sau au fost emise de către autoritățile locale acte administrative care au ca obiect instituirea, modificarea sau renunțarea la anumite taxe/impozite locale, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului.**

(5) În orice situație, prețul contractului poate fi ajustat doar în măsura strict necesară pentru acoperirea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului.

Analizând aceste dispoziții legale, Consiliul reține că situația invocată de contestator, aceea a apariției pe perioada derulării contractului a unui act normativ care conduce la majorarea prețului contractului, se circumscrie dispozițiilor art. 158 alin. 4 și 5 din H.G. nr. 394/2016. Astfel, în cazul în care intervine o modificare pe cale legislativă care determină majorarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului, ajustarea prețului contractului va opera direct, adică independent de ceea ce a stabilit entitatea contractantă prin documentația de atribuire. Cu alte cuvinte, entitatea contractantă nu poate refuza ajustarea prețului contractului, intervenită pe perioada derulării lui, urmare a intervenției unui act normativ.

Situația din speța de față este, totuși, diferită de ipoteza vizată de textele arătate, deoarece actul normativ, respectiv H.G nr. 1071/2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, la care se referă contestatorul, era publicat deja la data la care entitatea contractantă a lansat procedura de atribuire, situație în care, determină Consiliul, valoarea estimată a procedurii trebuia calculată cu luarea în considerare și a modificării prevăzută de respectivul act normativ.

Apărarea entității contractante conform căreia la data elaborării strategiei de contractare și a caietului de sarcini nu cunoștea care va fi nivelul salariului minim pe economie, nu poate fi primită, fiind echivalentă cu invocarea necunoașterii legii, ceea ce contravine cunoscutului principiu de drept „nimeni nu poate invoca necunoașterea legii”.

Este adevărat că în etapa întocmirii actelor premergătoare inițierii procedurii H.G nr. 1071/2021 nu era încă publicat, cum corect susține entitatea contractantă, însă la momentul transmiterii spre publicare a anunțului de participare, constatând că actul în discuție a apărut, entității contractante îi revenea obligația să procedeze la revizuirea respectivelor acte, și să stabilească o valoare estimată în acord cu actul normativ arătat, iar nu să lanseze procedura cu ignorarea acestuia.

Că executarea contractului obiect al procedurii se va întinde preponderent pe parcursul anului 2022 este fără dubiu de vreme ce durata contractului, conform documentației de atribuire, este de 12 luni, iar data limită de depunere a ofertelor este stabilită pentru **08.11.2021**.

Astfel, ținând seama de dispozițiile:

- art. 14 alin. (1) - Entitatea contractantă calculează valoarea estimată a unei achiziții sectoriale având în vedere valoarea totală de plată, fără TVA, estimată de entitatea contractantă, luând în considerare orice eventuale forme de opțiuni și orice eventuale prelungiri ale contractului, menționate în mod explicit în documentele achiziției sectoriale.;

- art. 16 alin. (1) și (2): (1) Entitatea contractantă nu are dreptul de a utiliza metode de calcul al valorii estimate a achiziției cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege. (2) Entitatea contractantă nu are dreptul de a diviza contractul de achiziție sectorială în mai multe contracte distincte de valoare mai mică și nici de a utiliza metode calcul care să conducă la o subevaluare a valorii estimate a contractului de achiziție publică, cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege.

- art. 17 - Valoarea estimată a achiziției sectoriale se determină înainte de inițierea procedurii de atribuire și este valabilă la momentul inițierii procedurii de atribuire. Inițierea procedurii de atribuire se realizează prin una dintre următoarele modalități:

a) transmiterea unei invitații la procedura concurențială de ofertare, conform art. 83 sau art. 126 alin. (2);

b) transmiterea invitației de participare la procedura de negociere fără invitație prealabilă la procedura concurențială de ofertare, conform art. 117, entitatea contractantă trebuie să se asigure, la momentul inițierii procedurii de atribuire, că valoarea estimată calculată a achiziției acoperă toate cerințele menționate în mod explicit în cadrul documentației de atribuire, cu luarea în considerare a noului salariu minim pe economie sub imperiul căruia contractul se va derula.

Totodată, trebuia avut în vedere că, așa cum rezultă din art. 1 alin. (1) din H.G nr. 1071/2021 salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată nu include sporuri și alte adaosuri, situație în care trebuia să se țină seama la calculul valorii estimate și de următoarele categorii de cheltuieli ce trebuie să reflecte în calculul tarifului, spre exemplu:

- cheltuielile rezultate din prevederile Codul Muncii, cum ar fi spre exemplificare orele suplimentare, sporul de noapte, sporul de sărbători legale, sporul de repaus săptămânal, etc.;

- cheltuielile directe cum ar fi spre exemplificare dotările (uniformă, tonfă, lanternă, fluier mijloace de comunicare - stații radio

și/sau telefon mobil), costurile de medicina muncii, protecția și securitatea în muncă, costurile de pregătire profesională/instruire a personalului;

- cheltuielile indirecte;
- profit etc.

Consiliul determină, efectuând un calcul sumar, că prestarea serviciilor de pază aferent unui post permanent, de 24/24 ore, se ridică la peste 17 lei/oră, fără fond de handicap, cheltuieli indirecte și profit (doar cheltuieli salariale).

Așa cum corect susține și contestatorul, entitatea contractantă este obligată la determinarea valorii estimate a contractului ce urmează a fi prestat, să țină seama de toate drepturile și obligațiile ce decurg din prevederile legale în vigoare, astfel încât operatorii economici să nu fie puși în situația de a întocmi oferte de preț care să vicieze rezultatul procedurii prin reduceri de costuri / tarife orare / salarii pe fondul neachitării sau achitării din alte surse terțe a contribuțiilor aferente salariilor sau de a proceda la artificii financiare / matematice / rotunjiri de tarife unitare după bunul plac având la bază simpla prezumție că, urmare a declarării drept câștigătoare a ofertei sale, va găsi o posibilitate să finalizeze contractul indiferent prin ce mijloace.

Raportat la aceste aspecte, Consiliul va reține faptul că entitatea contractantă nu a determinat cu maximă rigurozitate valoarea estimată a contractului ce urmează a fi prestat prin raportare, pe de-o parte, la cerințele documentației de atribuire precum și la drepturile și obligațiile ce decurg din prevederile Codului Muncii și a salariului minim brut garantat, motiv pentru care va admite critica contestatorului sub aspectul obligării entității contractante la refacerea calculului valorii estimate, conform celor mai sus menționate.

Cea de a doua critică din contestație, aflată la pct. B al acesteia, vizează termenul de plată al serviciilor, prevăzut la art. 10.2 din modelul de contract, de 60 de zile, care depășește termenul de plată prevăzut de Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, conform căruia termenul de plată trebuie să fie de 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii.

Din conținutul modelului de contract, rezultă că, la art. 10.2, se regăsește următoare prevedere:

10. Obligațiile principale ale entității contractante

10.1. (...)

10.2. Entitatea contractantă se obligă să plătească prețul serviciilor către Prestator în termen de 60 de zile de la data înregistrării facturii în original la entitatea contractantă.

În apărare, entitatea contractantă susține termenul de plată stabilit se încadrează în prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013 (...), deoarece se impun a fi verificate elementele ce stau la baza emiterii facturii lunare de către prestator, aspect ce nu permite stabilirea unui termen de plată de 30 zile.

Consiliul reține că, la art. 7 din Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor

sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractant, se prevede:

Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art.6 **alin.1.** **În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art.12.**

Art. 6 alin. (1) din același act normativ, la care face trimitere articolul arătat, prevede că:

(1) Autoritățile contractante execută obligația de plată a sumelor de bani rezultând din contractele încheiate cu profesioniști cel târziu la:

a) 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii sau a oricărei altei cereri echivalente de plată;

b) 30 de zile calendaristice de la data recepției bunurilor sau prestării serviciilor, dacă data primirii facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară recepției bunurilor sau prestării serviciilor;

c) 30 de zile calendaristice de la recepție sau verificare, dacă prin lege sau prin contract se stabilește o procedură de recepție ori de verificare pentru certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar autoritatea contractantă a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data recepției sau verificării ori anterior acestei date.

Din economia acestor prevederi legale, rezultă că autoritățile contractante au obligația de a stabili un termen de plată de 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii, iar, în mod excepțional, un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta a fost prevăzut expres în contract și în documentația de atribuire, și dacă este obiectiv justificat ținând seama de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă în sensul art.12.

Verificând strategia de contractare datată 30.07.2021, Consiliul constată că, la pct. 5.4 – *„Modalități de plată și penalități”*, se regăsește redată prevederea preluată mai apoi în modelul de contract, fără a fi însoțită, însă, de vreo justificare în sensul articolului enunțat, context în care clauza apare ca fiind una nelegală.

Justificarea entității contractante din punctul de vedere referitor la contestație nu poate fi primită în soluționare, deoarece are un grad ridicat de generalitate. Mai mult, obiectul contractului îl constituie servicii de pază, ceea ce nu presupune, spre pildă, deplasări în teren, testări, recepții parțiale, așa cum este cazul contractelor de lucrări.

Astfel fiind, se impune remedierea documentației de atribuire în sensul stabilirii unui termen de plată cu respectarea art. 6 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, critica contestatorului fiind întemeiată.

Cu privire la clauza contractuală de la art. 11.2 din modelul de contract, Consiliul reține că este invocată ca argument în susținerea critici legate de art. 10.2 din modelul de contract, aceasta deoarece nu este individualizată distinct, așa cum sunt criticile de la pct. A și B, și nu sunt invocate motive de nelegalitate ale ei, așa cum, de altfel, a sesizat și entitatea contractantă.

În raport cu considerentele expuse, Consiliul, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, va admite, în parte, contestația și va dispune remedierea documentației de atribuire în sensul celor arătate în motivare, precum și publicarea măsurilor adoptate în SEAP, în termen de 15 zile de la primirea prezentei.

Capătul de cerere privind anularea documentației de atribuire și obligarea entității contractante la reluarea procedurii cu întocmirea unor documente al căror conținut să respecte prevederile legale, va fi respins, ca nefondat, deoarece nu s-au identificat elemente care să atragă măsura solicitată de contestator.

O asemenea măsură s-ar impune doar în situația în care nu ar fi posibilă adoptarea de măsuri de remediere, ipoteză care în speță nu a fost confirmată.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația depusă SRL, în contradictoriu cu SA, și dispune remedierea documentația de atribuire în sensul celor arătate în motivare, precum și publicarea măsurile adoptate în SEAP, în termen de 15 zile de la primirea prezentei.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

...